

ΠΙΣΤΕΥΩ ότι η νεοελληνική μας γλώσσα διέρχεται μια κρίση, χωρίς όμως να έχει φτάσει στο σημείο της επικίνδυνης έκπτωσής της σαν όργανο επικοινωνίας. Η παραμόρφωσή της από την αδικαιολόγητη χρήση λέξεων της πεζοδρομιακής μαλλιαρής και κυρίως αγγλικών είναι εμφανής και στον πιο κοντόφθαλμο. Ο τραγελαφικός λαϊκισμός που κάποτε αποτελούσε αμάρτημα βαρύ για τη γλώσσα μας ιδίως το λεξιλόγιο που χρησιμοποιεί η νεολαία στη σχέση μεταξύ τους, έχουν περάσει πια στα μέσα μαζικής ενημέρωσης σαν νόμιμα εκφραστικά μέσα και με τη μεγάλη διάδοσή τους έχουν καταστρέψει το γλωσσικό αίσθημα του ελληνικού λαού. Αυτή η ασυδοσία ξεκίνησε από την εφταετή δικτατορία του παρανοϊκού Παπαδόπουλου για να φτάσει σήμερα σαν μέσο επικοινωνίας σε όλους τους τομείς της καθημερινής ζωής. Η πιο μεγάλη πληγή επίσης στη σύγχρονη γλώσσα μας είναι η ανεύθυνη χρήση ξένων λέξεων κατά κανόνα αγγλικών. Και δεν μπορεί κανείς να αμφιβάλει ότι στις μέρες μας παρατηρείται μια αθρόα εισροή αγγλικών λέξεων στη γλώσσα μας που δεν μπορεί να θεωρηθεί φυσιολογικός. Μέσα σε αυτό το γλωσσικό αλαλούμ έχουμε εθνικό χρέος να θυμηθούμε πως είμαστε Έλληνες και έχουμε τη δική μας γλώσσα και οφείλουμε να τη μελετήσουμε όχι για τίποτε άλλο, αλλά για να μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας. Πώς μπορούμε να το πετύχουμε; Εάν ενσωματώσουμε στη γλώσσα μας τις λέξεις δικές μας και ξένες, μόνον εκείνες που θα πλουτίσουν τη γλώσσα μας με μεγαλύτερη εκφραστική επάρκεια.

Η ΓΛΩΣΣΑ ποτέ δεν απομονώνεται. Όχι μόνο φυσικό, παρά και απαραίτητο είναι να δέχεται κάθε χρήσιμο στοιχείο για να αποκτήσει μεγαλύτερη εκφραστική επάρκεια. Δεν παραβλέπει κανείς ότι στην εποχή μας με τα καταπληκτικά άλμα-

τα της μηχανοποιημένης ζωής, τον πληθωρισμό των εφευρέσεων και τον ιδεολογικό ανταγωνισμό, καθημερινά βρισκόμαστε πολιορκημένοι από νέους λεκτικούς σχηματισμούς, που εκφράζουν καινούργιες έννοιες και πράγματα, όμως με τον όρο τα δάνεια αυτά να μη θίγουν την υφή και την προσωπικότητα της γλώσσας μας. Δηλαδή τις δικές μας και τις νέες ξένες λέξεις που θα πολιτογραφήσουμε στη γλώσσα μας, θα τις υποχρεώσουμε να πειθαρχήσουν στους γραμματικούς και συντακτικούς κανόνες της νεοελληνικής μας γλώσσας. Τα δάνεια λοιπόν αίμα από το αίμα μας, πολύ δε περισσότερο από εξωελληνικές γλωσσικές περιохές είναι χρήσιμα. Αναπληρώνουν, όπως αναφέραμε, ανάγκης της γλώσσας μας, αλλά απαραίτητος όρος να προσαρμόζονται στο τυπικό και τη σύνταξη της γλώσσας μας. Πράγματι εκατοντάδες λέξεις δικές μας και ξένες είναι ενσωματωμένες στη γλώσσα μας και είναι τέτοια η προσαρμογή τους και έχουν ζυμωθεί με την ψυχική ζωή των Ελλήνων σε βαθμό που η αφαίρεσή τους θα σήμαινε φτώχεια της γλώσσας μας. Όπως κέφι, νάζι, ντέρτι, ντολμάς και άλλες, που ο λαός τις νοιώθει καταδικές του. Είχα πάει κάποτε σε ένα Θεσσαλικό χωριό και όταν τους είπα ότι από κάπου εδώ κατάγεται και ο αθάνατος Βασίλης Τσιτσάνης, ο «Βλάχος» μου λένε θέλεις να πεις, γιατί και οι συνάδελφοί του με αυτό το παρατσούκλι τον φώναζαν, λόγω της θεσσαλικής

προφοράς του. Τα παρατσούκλια πάλι είναι και αυτή μια άλλη κατηγορία λέξεων που έχουν και αυτές ζυμωθεί από αιώνες βαθιά με την ψυχή των Ελλήνων.

ΤΟ ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ, οι βυζαντινοί το έλεγαν «παρατσούκλιον», είναι μια παράδοση αιώνων και ένα πρόσθετο όνομα που πλάθει ο λαός και το επικολλά στα προσωπικά ονόματα, είτε για να ειρωνευτεί διάφορα σωματικά, ψυχικά ή πνευματικά ελαττώματα, είτε απλώς για να διευκολύνει τη διάκριση μεταξύ προσώπων που έχουν το ίδιο όνομα. Η λέξη είναι διαδεδομένη στα περισσότερα μέρη της χώρας εκτός από τη Λέσβο που αντί παρατσούκλι λένε «παρωνόμ», στη Σύρο «περιγέλιο», στη Χίο «παραγκώμι», στην Κεφαλονιά «παράβγαρμα» και «παράνομα», στον Πόντο «παρωνύμ». Η επινόηση αυτή αποτελεί μια από τις παλαιότερες και διασκεδαστικότερες ενασχολήσεις του ελληνικού λαού. Τα παρατσούκλια και τα επίθετα πλάθονται, είτε από ανάγκη διάκρισης όταν τα κύρια ονόματα δεν αρκούν για να διακριθούν, παράδειγμα ο Γιάννης ο κοντός και ο Γιάννης ο ψηλός, ο Θανάσης ο μελαχροινός και ο Θανάσης ο ξανθός, ή από την προαιώνια διάθεση που έχουν οι άνθρωποι να πειράξουν, να μυκτηρίσουν, να σατυρίσουν. Όπως λέμε Μυτόγκας, Στραβολαίμης, Κουτσομύτης, τον Μάρκο Βαμβακάρη τον έλεγαν «Κο-

ντραμπάσο» εξαιτίας της βαρυντικής του, ο Βαγγέλης Παπάζογλου έφερε το παρατσούκλι «Αγγούρης» γιατί ήταν σκληρός, πεισματάρης και αμετακίνητος στις απόψεις του, ο Γιάννης Παπαϊωάννου λεγόταν «Μυταρόλας» για το μέγεθος της μύτης του και πολλά άλλα. Πολλές φορές το παρατσούκλι με τον καιρό παραμερίζει το οικογενειακό όνομα και απόδειξη είναι ότι πολλά οικογενειακά ονόματα προήλθαν από παρατσούκλια.

Όπως ο τραγουδιστής Αλέκος Πάντας, ενώ το οικογενειακό του ήταν Δημητρίου, επειδή όμως ο παππούς του ήταν ο μόνος τσαγκάρης στην Καρδίτσα όλοι έλεγαν, που θα πάμε να φτιάξουμε τα παπούτσια μας; Στον ίδιο και μοναδικό τσαγκάρη πάντα, και έτσι παραμερίστηκε το οικογενειακό και πήρε τη δέση του το παρατσούκλι Πάντας.

ΛΟΓΙΚΟ είναι λοιπόν να δέχεται η γλώσσα μας κάθε χρήσιμο στοιχείο για να έχει μεγαλύτερη εκφραστική επάρκεια. Όμως εδώ επεμβαίνει η υπερβολική ξеноφιλία που έχει καταντήσει τη γλώσσα μας να μοιάζει με το πρόσωπο κάποιου, που έχει υποστεί αλλεπάλληλες πλαστικές εγχειρήσεις. Στην Ομογένεια της Αυστραλίας δεν πρόκειται απλώς για μερικές αγγλικές λέξεις που αθρόα μπήκαν στη γλώσσα μας, ενώ η γλώσσα μας διαθέτει αντίστοιχες λέξεις που αποδίδουν πλέρια το σημασιολογικό περιεχόμενο των αγγλικών. Πρόκειται εδώ στην Ομογένεια για μαζική γλωσσική απαλλοτρίωση, που όχι μόνο δεν καταπολεμήθηκε, παρά και ενσυνείδητα επιδιώχθηκε από ΟΛΟΥΣ μας. Στο βάθος φανερώνει έλλειψη στέρεης γλωσσικής αυτοσυνείδησης. Δυστυχώς αυτό πληρώνεται ακριβά. Γιατί ο θάνατος της ελληνικής μας συνείδησης αρχίζει από το θάνατο της γλώσσας. Το μέλλον του Ελληνισμού της Αυστραλίας γράφεται με μια λέξη: Ελληνομάθεια.

Συνεχίζονται οι ανασκαφές στην αρχαία Πέλινα του νομού Τρικάλων

Τον επόμενο μήνα θα γίνουν οι επίσημες ανακοινώσεις για τα αποτελέσματα των ανασκαφών στην αρχαία Πέλινα. Όπως επισημαίνει ο υπεύθυνος αρχαιολόγος, Λεωνίδας Χατζηαγγελάκης, σαφή αποτελέσματα για το περιεχόμενο των ανασκαφών θα προκύψουν τον επόμενο μήνα, οπότε θα γίνουν και επίσημες επισημονικές ανακοινώσεις.

Η Πέλινα ή Περινναίον, πόλη της τετράδος Εστιαϊώτιδος, απλωνόταν στην αριστερή όχθη του Πηνειού ποταμού στη δυτική Θεσσαλία, ανάμεσα στην Τρίκκη και την Φαρκαδόνα. Η πρώτη αναφορά της Πέλινας γίνεται από τον Πίνδαρο, ο οποίος την αναφέρει ως πατρίδα του Ιποκλή, ο οποίος νίκησε στα Πύθια σε αγώνες διαύλου το 498 π.Χ. Οι αρχαίες μαρτυρίες και τα αρχιτεκτονικά λείψανα δίνουν πληροφορίες για τη ζωή της πόλης, κυρίως κατά τον 4ο αι. π.Χ. και τους μετέπειτα αιώνες.

Η Πέλινα στο α' μισό του 4ου αι. ακολουθούσε πολιτική αντίθεση προς τις Φερές, ενώ η Τρίκκη και η Φαρκαδόνα ανήκαν στην παράταξη των Φεραίων. Το 357 π.Χ., ύστερα από πρόσκληση των Αλευάδων της Λάρισας, κατέβηκε στη Θεσσαλία ο Μακεδόνας βασιλιάς Φίλιππος ο Β', που αποδέσμευσε τις θεσσαλικές πόλεις από την κυριαρχία των Φεραίων. Ο Φίλιππος ενίσχυσε την τείχιση και την οικοδόμηση της Πέλινας και εγκατέστησε μόνιμη μακεδονική φρουρά.

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ξενοκρατισμός και Παρατσούκλι

Συνεχίζονται οι ανασκαφές στην αρχαία Πέλινα του νομού Τρικάλων

Τον επόμενο μήνα θα γίνουν οι επίσημες ανακοινώσεις για τα αποτελέσματα των ανασκαφών στην αρχαία Πέλινα. Όπως επισημαίνει ο υπεύθυνος αρχαιολόγος, Λεωνίδας Χατζηαγγελάκης, σαφή αποτελέσματα για το περιεχόμενο των ανασκαφών θα προκύψουν τον επόμενο μήνα, οπότε θα γίνουν και επίσημες επισημονικές ανακοινώσεις.

Η Πέλινα ή Περινναίον, πόλη της τετράδος Εστιαϊώτιδος, απλωνόταν στην αριστερή όχθη του Πηνειού ποταμού στη δυτική Θεσσαλία, ανάμεσα στην Τρίκκη και την Φαρκαδόνα. Η πρώτη αναφορά της Πέλινας γίνεται από τον Πίνδαρο, ο οποίος την αναφέρει ως πατρίδα του Ιποκλή, ο οποίος νίκησε στα Πύθια σε αγώνες διαύλου το 498 π.Χ. Οι αρχαίες μαρτυρίες και τα αρχιτεκτονικά λείψανα δίνουν πληροφορίες για τη ζωή της πόλης, κυρίως κατά τον 4ο αι. π.Χ. και τους μετέπειτα αιώνες.

Η Πέλινα στο α' μισό του 4ου αι. ακολουθούσε πολιτική αντίθεση προς τις Φερές, ενώ η Τρίκκη και η Φαρκαδόνα ανήκαν στην παράταξη των Φεραίων. Το 357 π.Χ., ύστερα από πρόσκληση των Αλευάδων της Λάρισας, κατέβηκε στη Θεσσαλία ο Μακεδόνας βασιλιάς Φίλιππος ο Β', που αποδέσμευσε τις θεσσαλικές πόλεις από την κυριαρχία των Φεραίων. Ο Φίλιππος ενίσχυσε την τείχιση και την οικοδόμηση της Πέλινας και εγκατέστησε μόνιμη μακεδονική φρουρά.

COSTAS ATHANASIOU PRESENTS

NICK DRIMOUSIS

LIVE

SYDNEY

FRIDAY 5 SEP

GRAND BARCLAY

PH: 02 9597 2211

Sponsored by:

THE COFFEE CLUB
halikos GROUP
Grand Barclay

www.drimousis.com